

2 kwietnia POLSKA NA NIEBIESKO

ŚWIATOWY DZIEŃ ŚWIADOMOSCI AUTYZMU

„Autyzm to nie koniec świata”

Co to jest autyzm?

Autyzm nie jest chorobą!

To całościowe zaburzenie rozwoju dziecka o podłożu neurologicznym.

Dzieci z autyzmem mają trudność z nawiązywaniem kontaktu z innymi ludźmi. Często nie mówią.

Tylko wczesna diagnoza i konsekwentna terapia dają im szansę na samodzielność.

Autyzm diagnozuje się już u 1 dziecka na 100.

Dlatego **2 kwietnia** w Światowy Dzień Świadomości Autyzmu, chcemy, żeby ludzie dowiedzieli się, że to **ogromny problem społeczny**. Żeby mieli więcej **rozumienia i tolerancji** dla dzieci.

Tak, aby mogły się bawić się w piaskownicy z innymi dziećmi.

Żeby przyjęto je do przedszkola, czy szkoły.

I żeby w przyszłości ktoś zaoferował im pracę.

Chcemy stworzyć lepszy świat dla dzieci z autyzmem.

Kilka słów o autyzmie i zespole Aspergera

Etiologia autyzmu jest bardzo złożona i ma na nią wpływ wiele czynników, których kombinacja prowadzi do zaburzenia. Naukowe spory i badania wciąż trwają. Niezmiernie istotne jest, by oceny diagnostycznej dokonywał zespół wielospecjalistyczny. W Polsce diagnozę najczęściej prowadzą ośrodki terapeutyczne zajmujące się specjalistyczną terapią dzieci ze spektrum autyzmu.

Dzieci z zespołem Aspergera bardzo szybko uczą się mówić, często szybciej niż rówieśnicy, a ich mowa bywa naprawdę „wyjątkowa”. Już czterolatek potrafi używać wysublimowanego

słownictwa, mówiąc np. „Fascynują mnie dinozaury, zwłaszcza pterozauiry”. Dzieci mają też bardzo specyficzne, często nietypowe lub dziwne dla swego wieku zainteresowania, czy pasje. Niektóre posiadają ogromną wiedzę związaną z przedmiotem ich zainteresowań np. astronomią, elektroniką, motoryzacją. O swoich zainteresowaniach potrafią mówić językiem prawdziwie fachowym.

Każde dziecko przeważnie ma trudności w relacjach i problemy w dopasowaniu się do zasad społecznych. Może być samotnikiem, gdyż nie uświadamia sobie, że w przyjaźni występują subtelne zachowania względem drugiej osoby. Nie rozumie znaczenia sarkazmu, ironii, metafor. Jest bardzo konkretny, wszystko traktuje dosłownie. Dlatego prośby, polecenia i treści rozumie wprost, gdy kolega zapyta „Masz gumkę?” (w podtekście: czy pożyczysz ją?) - odpowie „Tak mam” i przejdzie nad tym do porządku dziennego, nie pożyczając gumki. Dzieci z autyzmem, czy zespołem Aspergera uwielbiają rutynę, nie znoszą, panicznie boją się wszelkich zmian i odstępstw, które burzą porządek ich życia. Najlepiej czują się, żyjąc w swoim uporządkowanym otoczeniu. Nadmiernie zamartwiają się, jeżeli nie wiedzą, czego mogą się spodziewać w danym dniu. Wielkim problemem może okazać się zmiana miejsca w sali, czy zmiana przebiegu zajęć.

Rzecz jasna, nie wszystkie dzieci z autyzmem, czy zespołem Aspergera są takie same. Każde z nich ma własną, unikalną osobowość, inaczej się też zachowuje w zależności od dnia, pory roku, humoru, zainteresowań, czy sposobu podejścia do niego. Niezmiernie ważne jest, aby wszyscy mieli świadomość, że nawiązanie kontaktu w jakiegokolwiek sferze wymaga dużo wiedzy i umiejętności, a przede wszystkim czasu, cierpliwości, akceptacji i tolerancji ich odmierności.! Wszak w grupie osób, które były dotknięte tym zaburzeniem wymienia się wiele wybitnych postaci, jak: Albert Einstein, Izaak Newton, Hans Christian Andersen... Kto wie kim będą w przyszłości Ci, którzy zasiadają z Wami dzisiaj w szkolnej ławce (na co dzień, jak jesteśmy w szkole).